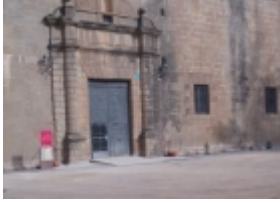

Finalitzen les obres de restauració del Santuari del Miracle

Ds, 6/02/2016 per Catalunya Religió

([Generalitat de Catalunya](#)) L'Institut Català del Sòl, INCASÒL, ha acabat una nova fase de restauració del Santuari del Miracle, a Riner. Aquesta ha consistit en l'execució de dues obres diferenciades dins del mateix conjunt: per una banda, la consolidació estructural del pati de la Casa Gran, i per l'altra, la segona fase de restauració de l'església de Santa Maria del Miracle.

El projecte ha estat promogut per l'Ajuntament de Riner, la Comunitat Benedictina del Monestir de Santa Maria de Montserrat, el bisbat de Solsona, la Diputació de Lleida, el Departament de Cultura, el Departament de Territori i Sostenibilitat i l'INCASÒL, dins del programa de l'1% Cultural.

L'obra ha comptat amb una inversió de 163.350€ (IVA inclòs), finançat a parts iguals per l'Ajuntament de Riner i l'INCASÒL, mitjançant els fons econòmics aportats per la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana. L'actuació ha estat executada per l'empresa Ribalta i Fills S.A.

Casa Gran. Restauració estructural del pati

La prioritat de la intervenció en el pati de la Casa Gran ha estat garantir la seguretat estructural. La primera i més rellevant actuació ha consistit en refer la part de columna que es trobava trencada i atirantar l'arcada de la façana sud. Un cop estabilitzat aquest punt, i per tant, sotmeses a control les empentes horitzontals de les arcades, es va iniciar la resta de consolidació estructural.

Per tal de donar accés a les galeries perimetrals del pati i també per garantir que no es produirà pandeig lateral dels tancaments d'aquest, s'han refet els seus sostres amb els mateixos materials originals (fusta), però amb elements amagats de subjecció i trava.

La resta d'intervenció s'ha basat en l'aplomat, reposició, cosit, rejuntat... de les peces de pedra més afectades. La restauració de les pedres ha consistit en fixar i reforçar alguns fragments d'elements arquitectònics esculturals que estaven a punt de desprendre's.

La Casa Gran té el seu origen datat al 1459. L'any 1553 el mestre d'obres **Leralt** va dur a terme una primera ampliació. A partir de 1623 es té constància de nombroses reformes i ampliacions al llarg dels segles XVII i XVIII. La seva configuració és la d'un edifici rectangular al voltant d'un pati quadrat amb escala noble i una notable i singular galeria d'arcades i pilars d'estil renaixentista. Va ser abandonada amb la desamortització i restaurada l'any 1898 per l'arquitecte **Ramon Riera Blasi**.

Restauració de l'església

L'objecte del projecte és enllestir la primera fase i condicionar les instal·lacions existents que amb el pas del temps han quedat obsoletes. A l'exterior de l'església s'han eliminat les humitats en els paraments verticals, les barreres arquitectòniques i l'adaptació de la porta d'accés. A dins del temple s'han restaurat dels balcons interiors, s'ha pintat la capella de l'orgue, s'ha col·locat la nova barana al balcó de l'orgue, s'ha completat la instal·lació elèctrica general i la il·luminació natural del cambril amb la col·locació de filtres.

L'INCASÒL va finalitzar, l'any 2010, la primera fase de restauració de l'església de Santa Maria del Santuari del Miracle que va tenir un pressupost de 260.000 euros finançats per la Comunitat Benedictina del Monestir de Santa Maria de Montserrat i l'INCASÒL, en el marc del Protocol de l'1% Cultural. L'obra es va centrar en la restauració de l'estructura, la teulada, les cobertes i la façana així com dels diferents elements arquitectònics que el pas del temps havia deixat obsolets. També es va renovar la il·luminació general de la nau, de la sagristia i del retaule.

El Santuari del Miracle

La primera constància documental d'aquest santuari data de l'any 1458; erigit en el lloc on la tradició situa l'aparició de la Mare de Déu als pastorets del mas de la Cirosa. En l'actualitat, el santuari del Miracle, declarat Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), està integrat principalment per l'Església, la Casa Gran i el Monestir.

Aquest conjunt va tenir una època de gran esplendor i prosperitat en el segle XVII que es va traduir en la construcció d'un temple de proporcions més generoses, d'acord amb l'afluència nombrosa de pelegrins i les exigències del culte. El contracte per a l'edificació d'aquesta tercera església, l'actual, es va signar el 4 d'abril de 1652. Sembla que l'encarregat de dirigir i realitzar el projecte va ser des del començament l'arquitecte **Josep Morató Soler**. La primera meitat de l'edifici va ser acabada al 1731. L'any 1733 s'hi va traslladar la Santa Imatge. Des d'aquesta data, tota l'atenció va concentrar-se en l'embelliment interior del temple i les obres pròpiament d'edificació van ser suspeses. Les obres per a la continuació i l'acabament de l'església no es van reprendre fins al 1796, van ser interrompudes l'any 1809 per la Guerra del Francès i els fets posteriors van impedir finalitzar-les.